

kunne udføre dem end Stattecommissiønerne — deels til Statteopkrævningen, da Udførelsen af denne ved Statens Oppebørselsbetjente efter Forholdets Natur næsten vilde være umulig eller i hvert Fald forbunden med meget følelige Ulemper.

Der har under Forhandlingerne i Rigsdagen om de tidligere forelagte Indkomstskattelove oftere været Tale om Udskrivningen af en saadan med en stigende Procent, medens dette fra andre Sider har mødt stærk Modstand. Man har troet, at det Hensyn, der har fremkaldt Ønsket om en saadan Ordning, paa en heldigere Maade vilde fyldestgøres ved, af al Indtægt at betragte et bestemt Beløb som skattefrit og belaste det Overflødende med samme Procent, medens de Betragtninger, der have fremkaldt Modstanden mod den stigende Procent, formeentlig heller ikke kunne gjøres gjældende mod sidstnævnte Ordning. Overeensstemmende hermed er det i Forslaget § 6 foreslaaet at fradrage i Kjøbenhavn 400 Rd., i Kjøbstadcommunerne 300 Rd. og paa Landet 250 Rd.

Efter de tidligere Love omfattede Skattepligten hele det Tidrum, for hvilket Skatten udfikres; dette var en Følge af, at den var udfikret med et bestemt Beløb af hver Commune; efter den nu foreslaaede Ordning, maa derimod Skattepligten efter Forholdets Natur bortfalde med Udløbet af den Termin, i hvilken den Skattepligtige døer eller forlader Landet.

Det er i Lovforslaget foreslaaet, at Opdragelsen af Mandtalslisten, Opfordring til Selvangivelser og disses Indgivelse skal finde Sted allerede i Marts Maaned, ligesom ogsaa Spørgsmaalet om, i hvilken Skattefreds en Skattepligtigs Indtægt skal ansættes, er gjort afhængigt af, hvor han den 1ste Marts havde fast Vopæl. Denne Tidsbestemmelse er ikke stemmende med, hvad der har været fastsat i de tidligere Indkomstskattelove eller Forslag til saadanne, hvorefter det hele Arbejde med Hensyn til Rigningen først kunde paabegyndes efter Begyndelsen af det Tidrum, for hvilket Skatten udfikres, ligesom det ogsaa var Vedkommen-

des Vopæl ved dettes Begyndelse eller en senere Dag i dette, der bestemte Skatteforpligtelsen til den enkelte Kreds. Dette sidste er ganske vist det Correcteste; men hvor, som i det foreliggende Forslag, Skattefredene ere af betydeligt Omfang og ofte omfatte mange Communer, saa at Arbejdet for Stattecommissiønen maa medtage lang Tid, idet de af Finantsministeren og Amtsrådet valgte Medlemmer skulle deeltage i Ansættelsen i samtlige Kredses Communer, er det nødvendigt at tilstaae længere Frister til Ansættelsen af Indtægten og Paakjendelsen af Indsigelserne, end der navnlig var skeet ved Lovene af 21de Marts 1864 og 25de Juli 1867. Følgen af, at man først begyndte med Finantsaarets Begyndelse, vilde da blive enten, at den første Forsaldstid maatte sættes saa nær ved den sidste, at det let vilde blive trykkende for Skatteyderne, eller, at den sidste Indbetaling fra Communerne til Statskassen, der i Forslaget er bestemt at skulle skee paa Finantsaarets sidste Dag, først vilde falde i det følgende Finantsaar, eller endelig, at Tiden mellem Skattens Forsaldstid for Yderne og dens Indbetaling i Statskassen af Communerne vilde blive for kort. Er det førstnævnte af disse Forhold nu end af mindre Betydning, hvor der kun er Tale om en Skattelov for et kort begrændset Tidrum, bør det dog nappes finde Sted efter en Lov, der er bestemt til at have længere Varighed, og da det derhos maa anses rigtigt, at Indbetalingen i Statskassen skeer i det Finantsaar, for hvilket Skatten er paabudt, er Foretagelsen af de ovennævnte foreløbige Arbejder foreslaaet be-
rammet saa tidligt, at selve Indtægtsansættelsen kan paabegyndes strax den 1ste April. Ogsaa fra andre Sider end den ovenfor paapegede kan der vistnok hentes Indvending imod en saadan Ordning. Da saavel den 1ste April som den 1ste Mai maa betragtes som Flyttetider paa Landet, kan det saaledes blive Tilfældet, at en større Deel af de Personer, der ere optagne paa Mandtalslisten, flytte fra Kredsen før Indtægtsansættelsen, hvorved der mulig kunde afstedkommes Forvirring og Feiltagelser. Men da dog de fleste Flytninger paa